

Glas Slavonije

JOSIP CVENIĆ OBJAVIO TREĆU KNJIGU POEZIJE

Rem: Dokaz da Cvenić nije samo dobar prozni pisac

Objavljeno 16. studenog, 2012

Prvu zbirku pjesama “Protumarani zavičaj” tiskao je 1976. godine

U ediciji Mala knjižnica Društva hrvatskih književnika tiskana je knjiga pjesama osječkog književnika Josipa Cvenića pod nazivom “Prostor-vrijeme”. To je Cvenićeva treća knjiga poezije, a ukupno je napisao i izdao petnaestak knjiga - uglavnom romana - koje su prevedene na nekoliko europskih jezika (slovački, slovenski, makedonski, mađarski i poljski). Njegova druga zbirka poezije, tiskana 2007. godine, dobila je nagradu Društva hrvatskih književnika “Duhovno hrašće” na Drenovačkim susretima. Od značajnijih uspjeha izdvađa se roman za djecu “Čvrsto drži joy-stick!”, koji je dio lektire za šesti razred osnovne škole, a uspješan mu je i drugi roman za djecu “Povratak vilinskog konjica”. Napisao je i scenarij za film “Kraljica noći” redatelja Branka Schmidta, za koji je 2001. godine dobio Zlatnu Arenu na Festivalu igranog filma u Puli.

U pogovoru knjizi prof. dr. Goran Rem, između ostalog, kaže: “Zbirka pjesama Josipa Cvenića Prostor-vrijeme treća je knjiga u stihovima ovoga autora koji je skoro uspio zametnuti tragove svojeg prvoknjigovnog poroda od tmine i uvjeriti nas da je prozni pisac. No, ako je od prve njegove knjige, dakle zbirke pjesama Protumarani zavičaj iz 1976. i prošlo dvadesetak prozних rukopisa s nešto drame u povremenim raspisima, gdje se ističu fenomenalni filmoidni i kinokulturni short-roman Blank te scenarijana uspješnica Kraljica noći, već njegova druga zbirka, ona iz 2007. pod naslovom Volim drugu obalu, jasno zapetljava opetovano pitanje o tome nije li uvjerljiv i zanimljiv baš jer je preeliptičan u retcima i prenarativan u stihovima, i odgađa u očigledno nužan treći stihovni rukopis gdje bi ovako iz bližeg nastavka iskušavanja lirike sve napokon moglo postati jasnije.

I jest, jasnije je, Cvenić je narativni lirik, prirodno blizak stvarnosnoj tendenciji koja se kao neki novum nametnula na nedavnom prijelazu tisućljeća, ali i neupitno iscrpila u nekoliko jakih lirskih punjenja, Tatjane Gromače, Drage Glamuzine, Sanje Pilić..., zatim je sve već slabije iako je i dalje ta brbljavost zanimljiva jer je lakoogledna s massmedijskom fenomenologijom.

No, dakle, Cvenić bez krzmanja nastupa u tom polju, slabljenja stvarnosnih lirizacija, ali njegove su teme lirski nekompromirane, na stalnoj su vremenskoj napetosti sentiš-tragičnog prošloga i onoga što još nije baš prošlo ali će nužno vrlo uskoro osjetiti izvjesnu vremenitost, puno oporije i mučninski intenzivnije. Izaziva i ispituje neugodu i nelagodu, provjerava ta - samo na prvi pogled jako kontrastna stanja - koja je radije pristojno odbaciti i izbjeći iz prijenosa, stimulira jaku negativno bojanu nesklapnost i dovodi je do neobično bliskog sentimenta”.